

**KOMPLEKSOWE ZAGOSPODAROWANIE TARASÓW
ZAMKU KSIĄŻĄT POMORSKICH W SZCZECINIE**

Nazwa inwestycji

ZAMEK KSIĄŻĄT POMORSKICH W SZCZECINIE
ul. Korsarzy 34, 70 – 540 Szczecin

Zlecający

obręb 1037 Szczecin Śródmieście, gmina: Miasto Szczecin,
dz. ew.7/35, woj. zachodniopomorskie

Lokalizacja

**WYKONANIE INWENTARYZACJI DRZEW
I KRZEWÓW NA POTRZEBY UZYSKANIA POZWOLENIA
NA WYCINKE**

Nazwa opracowania

Sierpień 2020 r.

Wykonano

.....
Maciej Jaguś
mgr inż. Leśnictwa **Maciej Jaguś**

Opracowanie wykonał

I. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania są zadrzewienia i zakrzewienia na działce ewidencyjnej nr 7/35 położonej w obrębie Szczecin Śródmieście, porastające skarpe północną przy Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie.

II. Cel opracowania

Celem opracowania jest wykonanie inwentaryzacji drzew i krzewów, wraz z pełną dokumentacją opisową i fotograficzną, przewidzianych do usunięcia w związku z inwestycją pn. „Kompleksowe zagospodarowanie tarasów Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie”. Celem tej inwestycji jest odtworzenia tarasów renesansowych na północnej skarpie Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie, w ramach której mają m.in. być wprowadzone nowe nasadzenia drzew i krzewów zgodnie z opracowanym projektem.

Podstawą do wykonania niniejszej dokumentacji jest opracowanie firmy COMPONO Sp.z o.o. ze Szczecina pn. „Projekt zieleni” z grudnia 2015 roku. Opracowanie to określa na jakim obszarze drzewa i krzewy mają zostać usunięciu w związku z istniejącą kolizją do projektu zagospodarowania obszaru skarpy północnej. Obszar ten został m.in. zobrazowany w „Projekcie zieleni” na załączonym rys. nr 7, na którym to zaznaczono wszystkie drzewa i krzewy konieczne do usunięcia.

Niniejsza dokumentacja inwentaryzacyjna ma stanowić załącznik do wniosku kierowanego do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie o wydanie decyzji na usunięcie kolidujących z projektem drzew i krzewów.

III. Metodyka prac

Przeprowadzona inwentaryzacja terenowa drzew polegała na:

- ponumerowaniu farbą wszystkich drzew przewidzianych do usunięcia,
- określenie nazwy gatunkowej drzew,
- pomiar obwodu drzew na wysokości 1,3 m,
- krótki opis drzewa z uwzględnieniem najistotniejszych cech budowy, stanu zdrowotnego, żywotności, chorób, wad i uszkodzeń oraz oddziaływania i wpływu na bezpieczeństwo ludzi,
- wykonaniu poglądowej dokumentacji fotograficznej każdego drzewa,
- naniesienie na mapę sytuacyjną lokalizacji zainwentaryzowanych drzew,
- sporządzenie tabelarycznego opisu.

Przeprowadzona inwentaryzacja terenowa krzewów polegała na:

- ponumerowaniu krzewów przewidzianych do usunięcia numerami opisanymi na karteczkach i zawieszonymi na krzewach,
- określenie nazwy gatunkowej krzewów,
- określenie zajmowanej przez krzewy powierzchni,
- wykonaniu poglądowej dokumentacji fotograficznej każdej grupy krzewów,
- naniesienie na mapę sytuacyjną lokalizacji zainwentaryzowanych krzewów.

IV. Wyniki opracowania

1. Drzewa

W trakcie inwentaryzacji zadrzewień na skarpie północnej wyznaczono i opisano pięćdziesiąt sześć drzew na obszarze przewidzianym do zagospodarowania na tarasy renesansowe oraz dwa drzewa na obszarze sąsiadującym od strony zachodniej, które ze względu na stan zdrowotny i zagrożenie jakie stanowią dla otoczenia powinny być wycięte. Łącznie wyznaczono i opisano 58 drzew. Inwentaryzację drzew przeprowadzono zgodnie z obowiązującymi zasadami. Pomiar obwodu drzew wykonano na wysokości 1,3m od ziemi licząc wysokość od najwyższego miejsca styku drzewa z gruntem. Drzewa podwójne i rozwidlone, jeżeli rozwidlenie miało miejsce poniżej 1,3 m od ziemi, mierzono jako odrębne drzewa. Dla każdego drzewa wykonano obszerną dokumentację fotograficzną, z której do opracowania wybrano po dwie najbardziej reprezentatywne fotografie.

Najistotniejsze cechy drzew i ich stan zdrowotny oraz oddziaływanie na otoczenie wraz z obwodem pni opisano w tabelarycznym zestawieniu „VIII Wykaz zinwentaryzowanych drzew do usunięcia wraz z opisem”.

2. Krzewy

Inwentaryzację krzewów przeprowadzono wg faktycznego stanu na gruncie. Wyodrębniono i opisano 17 obiektów w postaci pojedynczych egzemplarzy i grupowych skupisk krzewów z dwóch gatunków: bez czarny i jaśminowiec wonny.

W ewidencji krzewów do usunięcia nie uwzględniono wykazanego w opracowaniu „Projekt zieleni” firmy COMONO płatu bluszczu zwyczajnego, ponieważ jako gatunek pnączy o formie płożącej się po ziemi, nie przekraczający 0,5 m wysokości nie spełnia kryterium krzewu*. W występującym płacie bluszczu pospolitego nie stwierdzono kwitnących osobników, które podlegały by ochronie gatunkowej.

Nie uwzględniono również wykazanego podrostu robinii akacjowej, ponieważ nie jest to gatunek krzewu tylko drzewa i podlega kryteriom określonym w Ustawie o ochronie przyrody dla gatunków drzewiastych. W związku z tym, że występujące odrośla robinii akacjowej nie przekraczają 65 cm obwodu na wysokości 5 cm nad ziemią**, drzewa takie można wyciąć bez konieczności zgłaszania potrzeby ich usunięcia do Organu wydającego Decyzję. W związku z tym nie ujęto ich w opracowaniu.

Stwierdzona w trakcie inwentaryzacji ilość i powierzchnia krzewów jest większa niż wykazana w *Projekcie zieleni*, ponieważ część wyciętych kilka lat temu w pierwszym etapie cięć pielęgnacyjnych krzewów bzu czarnego wypuściła odrośla, z których wyrosły krzewy. Zestawienie krzewów zawarte jest w tabeli „Wykaz krzewów przewidzianych do usunięcia.

V. Wykaz krzewów przewidzianych do usunięcia.

Numer krzewu	Gatunek krzewu	Zajmowana powierzchnia [m ²]	Opis krzewów
1	bez czarny	24	Kilka stykających się ze sobą grup krzewów bezpośrednio przy promenadzie
2	bez czarny	6	Zwarta kępa krzewów.
3	bez czarny	4	Zwarta grupa wyrosniętych krzewów.
4	bez czarny	12	Rozłożysta grupa wyrosniętych krzewów przy promenadzie obok schodów.
5	bez czarny	4	Młode odroślowe krzewy rosnące w grupie.
6	bez czarny	10	Kilka pojedynczych krzewów sąsiadujących ze sobą.
7	bez czarny	2	Pojedynczy młode krzewy odroślowe.
8	bez czarny	8	Luźna grupa kilku pojedynczych rozrosniętych krzewów pochodzenia odroślowego.
9	bez czarny	3	Pojedynczy młody odroślowy rozłożysty krzew.
10	bez czarny	12	Grupa kilku pojedynczych oraz odroślowych bukietów krzewów stykających się ze sobą.
11	bez czarny	5	Kilka luźno rozmieszczonych pojedynczych przeredzonych krzewów.
12	jaśminowiec wonny	18	Rozłożysty płat jaśminowca składający się z gęsto rosnących starych osobników jak i młodych pędów wyrastających odroślowo.
13	bez czarny	24	Płat gęstych i luźniej rozmieszczonych krzewów porastający skarpe, zwartych jak i przeredzonych.
14	bez czarny	5	Dwa wyrosnięte krzewy przylegające do siebie.
15	jaśminowiec wonny	21	Zwarte płaty jaśminowca składający się z gęsto rosnących starych osobników jak i młodych odrośli.
16	bez czarny	5	Grupa niewielkich 4 krzewów przerastających miejscami płat jaśminowca.
17	bez czarny	12	Duży, wysoki, rozłożysty i okazały krzew.
		175 m ²	

3. Drzewa do przesadzenia

W „Projekcie zieleni” wskazano do przesadzenia 5 drzew z rodzaju śliwa (*Prunus sp.*) i płat bluszczu zwyczajnego (*Hedera helix*). Inwentaryzacja w terenie wykazała obecność tylko 3 drzew śliwy, z których jeden jest zamierający i nie rokuje na udane przesadzenie. Tylko dwa egzemplarze kwalifikują się do przesadzenia, jednak ze względu na wiek ok. 10 lat i znacznie rozbudowany system korzeniowy przesadzenie wymagać będzie wykopania drzewka z dużą bryłą korzeniową przy zastosowaniu sprzętu mechanicznego (np. koparki), co może być kosztochłonne i ostatecznie nie daje pełnej gwarancji udatności po przesadzeniu.

Płat bluszczu pospolitego nie zakwalifikowano do przesadzenia z tego względu że porasta on podłoże, które jest gruzowiskiem powstałym po zniszczeniu Zamku w trakcie działań wojennych w 1945r., pokrytym niewielką warstwą gleby mineralnej. System korzeniowy bluszczu jest głęboko wrosnięty pomiędzy kamieniste podłoże co uniemożliwia wykopanie całych roślin w celu przesadzenia.

VI. Wykaz drzew przewidzianych do przesadzenia.

L.p.	Nazwa rodzajowa	Dawny numer	Obecna oznaczenie	Opis
1.	Śliwa (<i>Prunus sp.</i>)	56	A	Stan zdrowotny zadowalający, ulistnienie lekko przywędnięte, pojedyncze suche pędy w koronie. Kwalifikuje się do przesadzenia. Obecne stanowisko dobre.
2.	Śliwa (<i>Prunus sp.</i>)	149	B	Stan zdrowotny bardzo dobry. Stanowisko prawidłowe. Przesadzenie niezasadne, ale możliwe.
3.	Śliwa (<i>Prunus sp.</i>)	148	C	Stan zdrowotny zły, drzewko silnie osłabione, ulistnienie od wierzchołka usychające, liczne martwe pędy w koronie. Położenie w zbyt dużym zacieleniu. Przesadzenie zasadne, ale o słabych rokowaniach na udatność.
4.	Śliwa (<i>Prunus sp.</i>)	29	-	Brak drzewka w terenie
5.	Śliwa (<i>Prunus sp.</i>)	67	-	Brak drzewka w terenie

VII. Definicje i odnośniki

* **Krzew** – niebędąca pnączem wieloletnia roślina drzewiasta o zdrewniałej łodydze, która od nasady rozgałęzia się na wiele zdrewniałych pędów równorzędnych. W przeciwieństwie do drzew, u krzewów brak osi głównej – pnia, a także korony

W klasyfikacji Raunkiaera krzewy zaliczane są do fanerofitów, przy czym w zależności od osiągniętej wysokości wyróżnia się duże krzewy o wysokości przekraczającej 2 m jako mezofanerofity i krzewy o wysokości poniżej 2 m określane jako mikrofanerofity. Małe krzewy o wysokości poniżej 0,5 m to krzewinki, w klasyfikacji Raunkiaera – chamefity.

Fanerofity (jawnopączkowe) – są to trwałe rośliny, przeważnie o pędach zdrewniałych z zimotrwałymi pąkami odnawiającymi, umieszczonymi wyżej niż 50 cm nad powierzchnią podłoża. Wśród nich można wyróżnić megafanerofity, czyli drzewa, oraz nanofanerofity, czyli krzewy, wyróżnia się również epifity.

Chamefity (niskopączkowe) – należą tu krzewinki o pędach zdrewniałych (chamefity zdrewniałe) i trwałe rośliny zielne (chamefity zielne) o pąkach umieszczonych na pędach nie wyżej niż 50 cm nad podłożem, chronionych zwykle przez pokrywę śnieżną.

** Art. 83f. 1. Przepisów art. 83 ust. 1 (Ustawa o ochronie przyrody) nie stosuje się do:

- 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²;
- 3) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew;

Źródło danych pl.wikipedia.org

VIII. Wykaz zinventaryzowanych drzew do usunięcia wraz z opisem.

Nr drzewa	Gatunek drzewa	Obwód pnia [cm/1,3m]	Krótki opis drzewa	Ocena stanu
1	2	3	4	5
1.	wiąz szypułkowy	121	Lokalizacja bezpośrednio przy murze oporowym schodów prowadzących na promenadę, lekko przechylone w kierunku schodów, odstonięta sżyja korzeniowa i korzenie od strony dołu skarp. Dolne gałęzie w przeszłości podcięte kilkadziesiąt centymetrów od pnia z widocznymi śladami zgnilizny wewnętrznej, część z nich obecnie całkowicie martwa. Drzewo przygięte, korona jednostronna, przereźdzona z licznymi suchymi gałęziami i pojedynczymi martwymi konarami w dolnej części. Odstonięta, niestabilna bryła korzeniowa.	Drzewo osłabione, stan zdrowotny dobry.
2.	klon jawor	102	Lokalizacja na stromej skarpi, pochodzenie odrosłowe odstonięta sżyja korzeniowa i korzenie na długości ponad 1m. Pień w odziomku wygięty, drzewo odchyłone od pionu w kierunku wschodnim. Korona nierówna, rozwinięta, jednostronnie, nisko osadzona, dolny konar silnie rozbudowany z gałęziami dotykającymi skarpy. Przy rozwidleniu korony widoczne 2 zabitki martwicowe ze zgnilizną twardą – ślady po odciętych gałęziach.	Drzewo o obniżonej stabilności, żywotność dobra.
3.	Jesion wyniosły	146	Lokalizacja u podstawy skarpy, przy ciągu komunikacyjnym prowadzącym na schody. Drzewo przechylone w bok w kierunku pn-wsch. Na ok. 4 m pień rozwidlony na 3 konary. Na pnii ślady po odciętych i oblamanych gałęziach w postaci niezarośniętych zepsutych sęków ze zgnilizną wewnętrzną. Korona rozluźniona z suchymi gałęziami i pędami. Podejrzenie występowania zgnilizny w odziomkowej części pnia.	Drzewo o obniżonej stabilności, żywotność dobra.
4.	robinia akacja	182	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodzenie odrosłowe, bliźniacze drzewo z nr 5, rozwidlone na 0,7m. Pień silnie odchyłony od pionu, w siodelku pomiędzy drzewami głębokie pełnięcie - szczelina z widoczną zgnilizną wewnętrzną, niebezpieczeństwo powstania rozłupu. Odziomek ze śladami po odciętych bliźniaczych pniach z widoczną zgnilizną przyrdzeniową. Na pnii ślady po odciętych konarach, na wysokości ok. 4-5m gruby boczny konar wyrastający z pnia prostopadle w bok o niekorzystnym odciążeniu na stabilność drzewa. Na pnii liczne pędy przybyszowe. Korona silnie przereźdzona, ulistnienie kępkowe, defoliacja ok. 70%, liczne suche gałęzie i konary, zamierająca. Drzewo pozbawione statyki, niestabilne.	Zamierające, bardzo niebezpieczne, zagrożenie przez przewrócenie lub złamania na alejkę spacerową, spadające suche gałęzie.
5.	robinia akacja	228	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodzenie odrosłowe, bliźniacze drzewo z nr 4. Pień silnie odchyłony od pionu. Odziomek łączący drzewa z wadami i zgnilizną jak przy drzewie nr 4. Na pnii zabutki martwicowe do wys. ok. 1,5m przechodząca dalej w zarośniętą listwę. W miejscu rozwidlenia drzew zgnilizna podstawy pnia. Na pnii liczne pędy przybyszowe. Korona silnie przereźdzona, z ulistnieniem kępkowym miejscami silnie zredukowanym, defoliacja ok. 80%, liczne suche gałęzie i konary, zamierająca! Gałęzie pozbawione żywych pędów. Drzewo niestabilne, podatne na złamania.	Zamierające, bardzo niebezpieczne, możliwe złamania drzewa lub odłup pnia na alejkę spacerową, spadające suche gałęzie.

1	2	3	4	5
6.	robinia akacja	174	Lokalizacja u podstawy skarp, pochodzenie odroślowe. Drzewo rozwidlone na dwa pnie na wysokości o. 1,6m. odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. Na pniu zabitka martwicowa na wys. o. 1,2 m. W odziumku sęk po odciętej bocznej odnodze pnia ze śladami zgnilizny. Korona jednostronnie rozwinięta, silnie ugałęziona od strony alejki spacerowej, osłabiona, przeredzona z defoliacją 30%. W koronie suche gałęzie i konary oraz ślady po obłamanych gałęziach i konarach.	Osłabione, niebezpieczne, zagrożenie złamania konarów na alejkę, zachwiana statyka.
7.	klon jawor	103	Lokalizacja dół skarp, bezpośrednio obok schodów prowadzących na promenadę przy Zamku. Drzewo przygięte z azurową koroną, pod osłoną sąsiednich wysokich drzew, w niekorzystnych warunkach oświetlenia. Korzenie wrastają pod mur oporowy schodów, mogą naruszyć trwałość konstrukcji.	Osłabione, stan zdrowotny dobry, zagraża konstrukcji schodów.
8.	robinia akacja	146	Lokalizacja na środku skarpy, pochodzenie odroślowe, bliźniacze z drzewem nr 9, wyrastające z jednego odziumka i rozwidlone na dwa pnie na wysokości 0,2 m. Od odziumka do wysokości 0,8m zarastająca zabitka martwicowa z widocznymi na dole śladami zgnilizny. Odsłonięta szyja korzeniowa i system korzeniowy na długości ok. 1,5 m. Korona jednostronnie rozwinięta z rozbudowanym konarem bocznym, drzewo odchylone na bok w dół skarpy. Na pniu ślady po odciętych gałęziach i konarach w postaci niezarośniętych sęków. W koronie suche i zamierające gałęzie. Obniżona stabilność i statyka drzewa.	Żywotność dobra, drzewo niestabilne, umiarkowani niebezpieczne może ulec złamaniu w kierunku schodów.
9.	robinia akacja	145	Lokalizacja na środku skarpy, pochodzenie odroślowe, bliźniacze drzewo z nr 8, wyrastające z jednego odziumka i rozwidlone na dwa pnie na wysokości 0,2 m. Od odziumka do wysokości 0,5m rana martwicowa i widoczna głęboka zgnilizna wewnętrzna pnia. Odsłonięta szyja korzeniowa i system korzeniowy na długości ok. 1,5 m. Korona jednostronnie rozwinięta, drzewo odchylone na bok w dół skarpy. Na pniu ślady po odciętych gałęziach i konarach w postaci niezarośniętych sęków. W koronie suche i zamierające gałęzie. Obniżona stabilność i trwałość drzewa.	Żywotność średnia, drzewo niestabilne, narażone na złamanie, zgnilizna odziumka.
10.	robinia akacja	212	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodzenie odroślowe. Od odziumka do wysokości ok. 3 m liczne guzy i narośla na pniu z dużą ilością pędów przybyszowych, w tym wiele obumarłych. Pień w odziumku z głębokimi nabiegami, pomiędzy nimi w szczelnie pęknięcie rdzeniowe pnia. Na 4 m rozwidlone na 3 pnie, z czego 2 silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej. W miejscu zarośniętego pęknięcia widoczne ślady zgnilizny wewnętrznej. Korona umiarkowanie przeredzona z suchymi gałęziami i konarami. W koronie ślady po obłamanych konarach i gałęziach. Drzewo w wieku fizjologicznej dojrzałości w stanie powolnego zamierania	Osłabione, statyka drzewa naruszona, niebezpieczne, możliwość złamania pnia i konarów na alejkę spacerową.
11.	robinia akacja	218	Pochodnie odroślowe, lokalizacja u podstawy skarpy, pień w odziumku zdeformowany z zarośniętymi zabitkami po pęknięciach rdzeniowych. Szczelina odziumkowa z głęboką zarośniętą zabitką. Drzewo rozwidlone na dwa pnie na wysokości ok. 1,8 m, odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. W koronie liczne suche i zamierające gałęzie i młode pędy. Korona nieregularna, chorągiewkowata, rozwinięta jednostronnie, przeredzona z defoliacją ok. 50%, znacznie przesuszony środek ciężkości drzewa. Ślady po obłamanych konarach i gałęziach. Wiek dojrzałości fizjologicz.	Drzewo silnie osłabione, zachwiana statyka drzewa, niebezpieczne.

1	2	3	4	5
12.	robinia akacja	156	Lokalizacja u podstawy skarp, pochodnie odrosłowe. Drzewo silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej, niestabilne, mocno przesunięty środek ciężkości. Odziomek do wysokości ok. 1,2 m z otwartą zabłątką martwicową ze śladami twardej zgnilizny i chodników owadzych, przysypany warstwą gruzu. Od strony alejki spacerowej na wysokości ok. 6 m suchy boczny konar, na ok. 8 m kolejny konar zamierający z suchymi gałęziami. Korona rozwinięta jednostronnie chorągiewkowata przeredzona, ślady po obłamanych gałęziach.	Drzewo osłabione, niestabilne, pozbawione naturalnej statyki, niebezpieczne, stanowi zagrożenie.
13.	klon zwyczajny	71	Lokalizacja w dolnej części skarpy na urwisku. Odsłonięta szyja korzeniowa oraz system korzeniowy na długości ok. 1,5 m częściowo z uszkodzeniami mechanicznymi. Korona nieregularna, jednostronnie rozwinięta od strony dołu skarpy. Obniżona stabilność drzewa w gruncie.	Żywotność dobra, osłabiona stabilność drzewa.
14.	robinia akacja	164	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodnie odrosłowe. Pień w odziomku szablsto wygięty, na wysokości ok. 1 m ślad po odciętej odnodze pnia, ze śladami zgnilizny prowadzącej do szyi korzeniowej i mogącej mieć wpływ na powstanie zgnilizny odziomkowej pnia. Korona rozwinięta jednostronnie z licznymi suchymi gałęziami i konarami, ślady po obłamanych gałęziach, widoczne rakowate zmiany ze możliwą zgnilizną w górnej części korony przy rozwidleniu pnia na boczne konary. Drzewo nieznacznie odchylone od pionu.	Zachwiana statyka i stabilność drzewa, niebezpieczne możliwość złamania pnia i konarów.
15.	robinia akacja	132	Lokalizacja u podstawy skarpy, pochodnie odrosłowe. Głęboka martwica wewnętrznej odziomkowej części pnia z miękką zgnilizną od odziomka do wysokości ok. 0,5 m. Pień szablsto wygięty, korona chorągiewkowata, jednostronna. Liczne suche i zamierające gałęzie w koronie w szczególności w jej dolnej części, ślady po obłamanych gałęziach. Drzewo odchylone od pionu, przechylone w kierunku alejki spacerowej.	Zachwiana statyka i mocno osłabiona stabilność drzewa, niebezpieczne; zgnilizna pnia.
16.	jesion wyniosły	103	Lokalizacja u podstawy skarpy, silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej. Na pniu do wysokości ok. 6 m liczne ślady po odciętych gałęziach i konarach, w większości zabliźnione w postaci guzów na pniu, pozostałe ze śladami zgnilizny wewnętrznej. Korona jednostronna, chorągiewkowata, przygięta od wierzechołka, z licznymi suchymi i zamierającymi gałęziami. Defoliacja ok. 40%. W koronie zamierające i martwe tylce po odciętych gałęziach.	Osłabione, narażone na wywrócenie, złamanie, zachwiana statyka i stabilność drzewa.
17.	wiąz szypułkowy	198	Lokalizacja u podstawy skarpy. Drzewo pochodzenia odrosłowego (w grupie drzew). Bardzo silnie przechylone w kierunku alei spacerowej. Naderwana bryła korzeniowa, osłabiona stabilność systemu korzeniowego, w odziomku zabliźnione odłamki martwicowe odłamające zgnilizna wewnętrzna pnia. Na wysokości ok. 1,7 m drzewo rozwidlane na 2 pnie. Na wysokości ok. 4 m ślady po odciętych konarach bocznych z rozległą zgnilizną wewnętrzną. Korona nieregularna, rozluźniona i przeredzona z licznymi suchymi gałęziami i konarami, liczne ślady po odciętych i obłamanych konarach nie zabliźnione ze zgnilizną wewnątrz zepsutych sęków, miejscami zamierające końcówki pędów. Drzewo zwieszona na alejkę spacerową.	Osłabione, bardzo niebezpieczne, niestabilny pień pozbawione statyki, zgnilizna wewnętrzna możliwość samostnego wywrócenia i złamania.

1	2	3	4	5
18.	wiąz szypulkowy	131	<p>Drzewo pochodzenia odrosłowego (w grupie drzew) u podstawy skarp. Do wysokości ok 1,1m rozległa zabitka martwicowa z głęboką zgnilizną wewnętrzną. Pień prosty, poniżej 1 m z wyrastającym pnieniem (nr 19), korona nieregularna, przeredzona z suchymi gałęziami i konarami, zamierające gałęzie i pędy u podstawy korony. Na pniu ślady po odciętych gałęziach zabliźnione w postaci guzów i niezabliźnione ze zgnilizną wewnętrzną (ok. 12 m) ślady po obłamywanych gałęziach.</p>	<p>Oslabione, zachwiana stabilność i statyka ze względu na pień boczny 19 i zgniliznę odziomkową.</p>
19.	wiąz szypulkowy	99	<p>Boczny pień drzewa wyrastający z drzewa nr 18 na wysokości poniżej 1m. Bardzo silnie odchylone w kierunku bocznym, niebezpiecznie przesunięty środek ciężkości, zwieszony na alejkę spacerową. Na pniu liczne dżikie pędy przybyszowe, ślady po odciętych gałęziach. Korona silnie przygluszona z dużą ilością suchych gałęzi i konarów, z silną defoliacją u podstawy, zamierająca.</p>	<p>Silnie osłabione, bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, suche konary nad alejkę</p>
20.	jesion wyniosły	134	<p>Lokalizacja w dolnej części skarp. Pień z zarośniętą listwą martwicową od odziomka do wysokości ok. 1,2 m, silnie przechylony w dół skarp, na ok. 8-10 m rozwidlony na 3 rozłożyste konary. Na pniu zarośnięte ślady po odciętych obłamywanych gałęziach w postaci dużych guzów. Korona silnie przeredzona z dużą defoliacją – 50%, liczne suche gałęzie i konary, ślady po obłamywanych gałęziach i konarach – korona zamierająca. Podejrzenie występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej.</p>	<p>Zamierające, bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, naruszona statyka, możliwość złamania wywrócenia na alejkę.</p>
21.	klon zwyczajny	140	<p>Lokalizacja u podstawy skarp. Na wysokości ok. 2 m odcięty boczny konar, niezarosnięty ślad po sęku z martwicą poniżej odcięcia. Pień w dolnej części szablasto wygięty. Korona nisko osadzona, jednostronna, silniej rozwinięta od dołu skarp, pojedyncze suche gałęzie i konary w dolnej części korony. Na 2 – 6 m na pniu zarośnięta listwa po pęknięciu mrozowym.</p>	<p>Żywotność dobra.</p>
22.	klon zwyczajny	157	<p>Lokalizacja u podstawy skarp. Do 1,2m ślady po zarośniętych zabitych martwicowych, od strony góry skarp głębokie listwy martwicowe do wys. ok. 1,5 m, podejrzenie występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej. Drzewo bardzo silnie odchylone od pionu w kierunku alejki spacerowej. Pień szablasto wygięty ze śladami po odciętych gałęziach z niezarosniętymi sękami ze zgnilizną twardą. Pień rozwidlony na ok. 8 m. Korona jednostronna, asymetryczna, od góry przygluszona z licznymi suchymi gałęziami i konarami oraz zamierającymi gałęziami i pędami, zwieszona w kierunku alejki spacerowej. W koronie suche tyłce po obłamywanych dużych żywych konarach.</p>	<p>Bardzo niebezpieczne, zachwiana stabilność, naruszona statyka, możliwość złamania wywrócenia na alejkę drzewa lub konarów Osłabione.</p>
23.	wiąz szypulkowy	175	<p>Lokalizacja w dolnej części skarp. Silnie odsłonięta sżyja korzeniowa oraz korzenie na długości ok. 2-3 m osłabiające stabilność drzewa. Pień nieznacznie odchylony od pionu, rozwidlony na wysokości ok. 10 m. Korona umiarkowanie przeredzona, pojedyncze suche gałęzie w koronie drzewa, u podstawy 2 długie grube suche konary, asymetryczna silniej rozwinięta od strony dołu skarp.</p>	<p>Żywotność dobra, umiarkowanie osłabione stabilność drzewa. Niebezpieczne</p>
24.	klon jawor	151	<p>Lokalizacja w górnej części skarp, pochodzenie odrosłowe w grupie drzew (24-27). Odsłonięta sżyja korzeniowa i górne partie korzeni. Dolna część pnia szablasto wygięta. Korona jednostronna silnie rozbudowana od dołu skarp, pojedyncze suche gałęzie i konary. Na wysokości ok. 2 m rozległa martwica po odciętym konarze bocznym ze zgnilizną twardą oraz inne 3 zarośnięte ślady po odciętych gałęziach w postaci guzów na pniu. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.</p>	<p>Żywotność dobra.</p>

1	2	3	4	5
25.	klon jawor	137	Lokalizacja w górnej części skarp, pochodzenie odrosłowe w grupie drzew (24-27). Na pniu ślady po odciętych gałęziach i konarach bocznych, część zarośniętych guzów, inne w postaci zepsutych sęków z głęboką zgnilizną miękka. Korona drzewa silniej rozbudowana od strony promienady przy Zamku, liczne pędy przybyszowe od wysokości ok. 2m do podstawy korony. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Żywotność dobra. umiarkowane dobra.
26.	klon jawor	144	Lokalizacja w górnej części skarp, pochodzenie odrosłowe w grupie drzew (24-27). Odstonięta szyja korzeniowa i górne partie korzeni. Pień szablasto wygięty w kierunku promienady przy Zamku. Na pniu ślady po odciętych gałęziach, w postaci zarośniętych guzów lub częściowo zarośniętych zakrywających zgniliznę wewnętrzną po zepsutych sękach. Korona nierówna rozwinięta silnie od strony promienady ze zwieszonymi nad nią gałęziami. Pojedyncze suche gałęzie w koronie drzewa. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Żywotność dobra, może stanowić zagrożenie
27.	klon jawor	87	Boczna odnoga drzewa nr 26 wyrastająca z głównej pnia na wysokości ok. 1,1m, silnie odchylona od pionu w kierunku dołu skarp. Powyżej rozwidlenia duży guz zakrywający zepsuty sęk po odciętej gałęzi. Drzewa przyguszone z licznymi suchymi gałęziami i konarami. Korona przereźdzona i zredukowana. Na wysokości od 2 do 3 m rozległa zabita otwarta. Przesunięty środek ciężkości.	Drzewo osłabione. Zachwiana statyka może ulec złamaniu.
28.	klon zwyczajny	75	Lokalizacja na środku skarp. Odstonięta szyja korzeniowa oraz górne partie korzeni na długości 1,5m. Pień nieznacznie szablasto wygięty. Drzewo przyguszone. Korona drzewa z boków mocno ściśnięta przez wyższe sąsiednie drzewa. Korona nieznacznie przereźdzona, silnie rozwinięta od strony dołu skarp, pojedyncze suche gałęzie. Zachwiana stabilność drzewa.	Żywotność obniżona Narażone na wywrócenie.
29.	klon zwyczajny	61	Lokalizacja na środku skarp, drzewo wyrosłe z podszytu. Odstonięta szyja korzeniowa od dołu skarp. Drzewo silnie przyguszone, korona przereźdzona, wierzchołkowa część obumarła silnie zacięta, liczne suche gałęzie i pędy. Defoliacja 50%, niekorzystne warunki biosocjalne.	Silnie osłabione.
30.	klon zwyczajny	99	Lokalizacja na środku skarp. Odstonięta szyja korzeniowa i nasada korzeni. Korona wysoko osadzona, dobrze rozwinięta, u podstawy korony ślad po obłamym konarze. W odziomku pień szablasto wygięty.	Żywotność dobra.
31.	jesion wyniosły	102	Lokalizacja na środku skarp. Odstonięta szyja korzeniowa i główne korzenie na długości ok. 1,5 m. od dołu skarp. Na wysokości ok. 2,5 m pień rozgałęzia się na trzy główne konary. Korona rozluźniona, miejscami silnie przereźdzona, liczne suche gałęzie i zamierające pędy. Na jednym z konarów od strony następcznej zgorzelowe rany martwicowe z łuszczącą się korowiną. Defoliacja korony ok 40 %. Drzewo o osłabionej żywotności i zachwianej stabilności. W odziomku na pniu zarośnięte zabity martwicowe do wysokości 1,5-2 m.	Silnie osłabione, konary podatne na obłamanie.
32.	robinia akacja	115	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe w grupie drzew 32-34. Drzewo przechylone, przyguszone pod wyższymi drzewami, korona zacięta, zniekształcona mocno przereźdzona i zredukowana, liczne suche gałęzie i konary. Na pniu żywe i obumarłe pędy przybyszowe, ślady po odciętych gałęziach i konarach bocznych. Zachwiana statyka i stabilność drzewa.	Silnie osłabione, podatne na wywrócenie.

1	2	3	4	5
33.	robinia akacja	109	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe w grupie drzew 32-34. Pień do wysokości ok. 12 m obrośnięty bluszczem pospolitym nie kwitnącym i nie owocującym (nie podlegającym ochronie gatunkowej), pień silnie zacieniony. Drzewo przechylone w bok w kierunku pn-wsch. Liczne suche gałęzie i konary szczególnie w dolnej części korony, ślady po obłamanych konarach i gałęziach. Na pniu i u podstawy korony żywe, obumierające i suche liczne pędy przybyszowe. Zachwiana statyka i stabilność drzewa.	Drzewo silnie osłabione.
34.	robinia akacja	140	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe w grupie drzew 32-34. W odziumku do wysokości ok. 0,7m rozległa zabitka martwicowa ze zgnilizną twardą (od str. pd.). Zarośnięta zabitka-listwa martwicowa od odziumka do wysokości ok. 1,5m (od str. pn.). Pień w dole szablato zabity, odchylony od pionu, liczne pędy przybyszowe żywe i obumarłe. Korona przerzedzona, zredukowana z zaznaczającą się defoliacją, liczne suche gałęzie i konary, ślady po obłamanych gałęziach. Zachwiana statyka i stabilność drzewa. Podejrzenie występowania wewnętrznej zgnilizny odziumkowej pnia.	Drzewo silnie osłabione, statyka.
35.	robinia akacja	132	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe, drzewa bliźniacze 35-36. Na pniu widoczne zabity martwicowe, występują pędy przybyszowe, w tym częściowo obumarłe. Korona jednostronna, przygłuszona, bez wierzchołka pod okapem innego wyższego drzewa. Rakowatość tkanki ze zgnilizną martwicową na konarze bocznym u podstawy korony. Górne konary w koronie ze zmianami martwicowymi i rakowatymi deformacjami, liczne suche gałęzie w koronie. Pień porośnięty przez pojedyncze pędy bluszu pospolitego do wysokości 3 metrów - nie kwitnący i nie owocujący nie podlegający ochronie gatunkowej.	Drzewo silnie osłabione, konary podatne na obłamanie.
36.	robinia akacja	122	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe, drzewa bliźniacze 35-36. Pień znacznie odchylony od pionu wzdłuż skarp, zniekształcony. Na pniu ślady po obłamanych lub odciętych gałęziach i konarach. W koronie liczne suche gałęzie, korona umiarkowanie przerzedzona, zniekształcona. Zachwiana statyka i stabilność drzewa.	Drzewo osłabione podatne na wywrócenie, załamanie.
37.	robinia akacja	144	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe, drzewa bliźniacze 37-38. Na pniu w odziumku dwie zabity – listwy martwicowe zakrywające zgnilizną twardą pnia, sięgające do wysokości ok. 2 m i 1,5 m. Podejrzenie zgnilizny wewnętrznej odziumkowej części drzewa. Pień znacznie odchylony od pionu. Korona jednostronna rozwinięta silnie od strony dołu skarp, liczne suche gałęzie i konary. Na pniu guzowate narośla z wyrastającymi pędami przybyszowymi częściowo obumarłymi. Obniżona stabilność i żywotność drzewa.	Drzewo osłabione narażone na wywrócenie, załamanie – zgnilizna pnia.
38.	robinia akacja	149	Lokalizacja na środku skarp. Pochodzenie odrosłowe, drzewa bliźniacze 37-38. W odziumku do ok. 1,5 m zarośnięta listwa martwicowa. Na pniu ślady po odciętych konarach i gałęziach z niezarośniętymi sękami, liczne pędy przybyszowe od dołu zamierające. Drzewo bardzo silnie odchylone od pionu wzdłuż skarp w kier. wsch. Korona przerzedzona, rozluźniona, suche konary i gałęzie u podstawy korony, liczne zamierające gałęzie. Drzewo niestabilne.	Drzewo osłabione, zachwiana statyka i stabilność – podatne na samoistne złamanie.

1	2	3	4	5
39.	klon jawor	126	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odrosłowe w grupie drzew (39-41). Odchylone od pionu, przechylone bokiem na promienadę przy Zamku. Na pnieniu od odziomka do 2 m liczne guzy i narośla, na 2 m ślad po odciętej dużej gałęzi tworzący niezarosnięty sęk z głęboką zgnilizną miękka, kilka innych niezarosniętych sęków oraz częściowo zarosniętych ze zgnilizną wewnętrzną. Podejrzenie występowania zgnilizny wewnętrznej pnia. Korona jednostronna, ulistnienie pełne. Pędy przybyszowe w dolnej części pnia.	Drzewo niestabilne, zgnilizna wewnętrzna, żywotność dobra.
40.	klon jawor	109	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odrosłowe w grupie drzew (39-41). W odziomku zabitka otwarta do wys. ok. 0,4 m. Na pnieniu od 1,8 m do 8 m w miejscach po odciętych gałęziach kilka niezarosniętych zepsutych sęków z zaawansowaną zgnilizną miękka lub twarda. Korona jednostronna z pojedynczymi suchymi gałęziami rozbudowana od strony promienady. Podejrzenie występowania zgnilizny wewnętrznej, zarówno odziomka jak i wyższych partii pnia.	Drzewo niestabilne, zgnilizna wewnętrzna, żywotność dobra.
41.	klon jawor	109	Lokalizacja w górnej części skarpy, pochodzenie odrosłowe w grupie drzew (39-41). Korona jednostronna rozbudowana od strony dołu skarpy. Na pnieniu od 1,5 m wwyż ślady po nie zarosniętych zepsutych sękach ze zgnilizną wewnętrzną oraz guzy po zarosniętych sękach. Pojedyncze suche gałęzie w koronie. Możliwość występowania zgnilizny wewnętrznej pnia.	Drzewo niestabilne, stan zdrowotny zadowalający, drzewo osłabione.
42.	klon jawor	144	Lokalizacja w górnej części skarpy. Dwa bliźniacze drzewa (42 i 43) wyrastające z jednego odziomka. Od dołu stoku odsłonięta szyja korzeniowa oraz nasada korzeni z wnęką pod nasadą pnia, podejrzenie występowania zgnilizny odziomkowej. Od rozwidlenia w dół do szyi korzeniowej listwa-pęknięcie widoczne z dwóch stron zrostu osłabiające stabilność drzewa, mogące znacząco mieć wpływ na powstanie rozłupu w odziomku. Na pnieniu ślady po zarosniętych sękach, na bocznym konarze w rozwidleniu ślad po obłamanej gałęzi w postaci nadpsutego sęka z postępującą zgnilizną. Korona jednostronna silnie rozbudowana od strony promienady przy Zamku, rozłożyste konary.	Stan zdrowotny dobry, potencjalnie niebezpieczne, odchylone na promienadę
43.	klon jawor	168	Lokalizacja, górna część skarpy. Dwa bliźniacze drzewa (42 i 43) wyrastające z jednego odziomka. Od dołu stoku odsłonięta szyja korzeniowa oraz nasada korzeni z wnęką pod nasadą pnia, podejrzenie występowania zgnilizny odziomkowej. Od rozwidlenia w dół do szyi korzeniowej listwa-pęknięcie widoczne z dwóch stron osłabiające stabilność drzewa, znacząco mogące mieć wpływ na powstanie rozłupu w odziomku. Na pnieniu ślady po zarosniętych sękach, na bocznym konarze wypróchniałe ślady po obtamanym gałęziach i zepsutych sękach. Korona jednostronna silnie rozbudowana od strony promienady przy Zamku, boczne rozłożyste konary. Pojedyncze suche gałęzie u podstawy korony.	Stan zdrowotny dobry, potencjalnie niebezpieczne, odchylone na promienadę.
44.	jesion wyniosły	128	Lokalizacja na środku skarpy. Drzewo bardzo silnie przechylone na bok w poprzek skarpy. Na wysokości ok. 9 m pień rozwidlony na 3 konary. W dolnej części pnia zarosnięte zabitki i guzy po sękach. Na konarach i w rozwidleniu konarów kilka zepsutych nie zarosniętych sęków ze zgnilizną wewnętrzną. Korona przerezedzona, rozluźniona, dolna z zamierającymi pędami, liczne suche gałęzie. Podejrzenie zgnilizny wewnętrznej głównych konarów. Defoliacja ok. 40%. Ze względu na silne odchYLENIE drzewo niestabilne z zachowaną statyką i mocno przesuniętym środkiem ciężkości.	Silnie osłabione, potencjalnie niebezpieczne, niestabilne podane na złamanie, wywrócenie.

I	2	3	4	5
45.	klon jawor	132	Lokalizacja na dole skarpy. Odstłonięta szyja korzeniowa o raz system korzeniowy, widoczna wnęka pomiędzy korzeniami ze śladami zgnilizny. Drzewo szablasto wygięte, pień odchylony od pionu w dół skarpy, na ok 4 m duży sęk po odciętym konarze ze zgnilizną wewnętrzną, powyżej inne ślady po odciętych gałęziach. Korona jednostronna, z boku przysłuszona przez górujące inne drzewa, ślady po obłamanym konarach i gałęziach. W dole skarpy w wyniku prac ziemnych uszkodzony system korzeniowy drzewa. Naruszona stabilność i statyka drzewa.	Ostłabione, zachwiana statyka drzewa, podatne na wywrócenie.
46.	wiąz szypułkowy	176	Lokalizacja na środku skarpy. Zaawansowana zgnilizna wewnętrzna odziomkowej części pnia. Odstłonięta szyja korzeniowa i korzenie na długości ok. 1,5 m. Liczne pędy przybyszowe na całej długości pnia w tym suche i zamierające, ślady po odciętych i obłamanym gałęziach w większości zarośnięte. Drzewo lekko odchylone od pionu w dół skarpy. Korona rozłożysta ze znacznie przeredzonym ulistnieniem i znaczną defoliacją (40%), martwe gałęzie i zamierające pędy w szczególności w dolnej części korony.	Silnie osłabiona żywotność, zachwiana statyka i odporność mechaniczna zgnilizna odziomkowa
47.	wiąz szypułkowy	242	Lokalizacja na środku skarpy. Zaawansowana zgnilizna wewnętrzna odziomkowej części pnia. Odstłonięta szyja korzeniowa i korzenie na długości ok. 1,5 m. Liczne pędy przybyszowe na całej długości pni w tym suche i zamierające. Rozwidłone na dwa pnie na wysokości ok. 3 m nad ziemią, przechylone w kierunku dołu skarpy. Pień od dołu skarpy zamierający z dużą ilością suchych gałęzi i konarów, pień od góry skarpy silnie osłabiony z koroną przeredzoną. Na pniu od odziomka do rozwidlenia pni i miejscami wyżej, liczne głębokie zabitki częściowo zarośnięte oraz podługne zagłębienia wypełnione zmnurszałą tkanką drzewną. W koronach pni liczne ślady po obłamanym gałęziach i konarach. Pień porośnięty przez pojedyncze pędy bluszu pospolitego do wysokości 4 metrów – osobniki nie kwitnący i nie owocujący nie podlegające ochronie gatunkowej.	Silnie osłabione, zamierające, zachwiana statyka i odporność mechaniczna, podatne na złamanie i wywrócenie.
48.	jesion wyniosły	114	Lokalizacja w górnej części skarpy. Drzewo w odległości 2 m od muru promenady przy Zamku. Odstłonięta szyja korzeniowa i korzenie na długości 1 m, zagłębienie pomiędzy korzeniami poniżej nasady pnia ze śladami murszu. Drzewo na wysokości ok. 2 rozwidłone na dwa równoległe pnie, przechylone w stronę Zamku. Korona jednostronna silnie rozbudowana nad promenadą. Przesunięty środek ciężkości drzewa w stronę promenady.	Stan zdrowotny dobry, potencjalnie niebezpieczne zachwiana statyka.
49.	jesion wyniosły	109	Lokalizacja w górnej części skarpy.. Drzewo przechylone w kierunku promenady. W odziomku od dołu skarpy odstłonięta szyja korzeniowa. Korona jednostronna silniej rozwinięta od strony Zamku, rozbudowane konary zwieszane nad promenadą, suche gałęzie i pojedyncze zamierające konary głównie w dolnej części korony i od zaciętej płożonej strony. Przesunięty znacznie środek ciężkości drzewa, podatne na powstanie wywrótu bądź złomów na promenadzie.	Stan zdrowotny dobry, niebezpieczne, może stanowić zagrożenie, zachwiana statyka
50.	klon jawor	123	Lokalizacja w górnej części skarpy. W odziomku pień zniekształcony po dawnych uszkodzeniach mechanicznych z zarośniętymi zabitkami martwicowymi. Korona jednostronna silniej rozwinięta od strony Zamku, nisko osadzona silnie i gęsto ugałęziona, prawie do podłoża. Drzewo o dużej żywotności. Przesunięty środek ciężkości w stronę promenady.	Stan zdrowotny dobry

I	2	3	4	5
51.	wiąz szypułkowy	215	Lokalizacja w górnej części skarpy, bezpośrednio przy murze oporowym schodów prowadzących na promenadę. Pień i korzenie wrastają w mur, od dołu skarpy odsłonięta szyja korzeniowa i system korzeniowy, odsłonięte korzenie na powierzchni gruntu na długości kilku metrów. W odziomku liczne wysokie nabiegi korzeniowe oraz listwy martwicowe, z widoczną w szczelinach zgnilizną pnia. Korona zredukowana, ażurowa, silnie przereźdzona z licznymi suchymi gałęziami i konarami, zamierające pędy wierzchołkowe, defoliacja ok. 50%.	Silnie osłabione, niebezpieczne, może stanowić zagrożenie, zagrażające konstrukcji schodów.
52.	klon jawor	228	Lokalizacja na środku skarpy. Drzewo rozwidlone na wysokości 3m na 2 równoległe pnie. Na wysokości ok. 1,5 m ślad po bocznym konarze ze zgnilizną wewnętrzną częściowo zarosnięty. Na pniu inne zarosnięte seki po odciętych gałęziach w postaci wysokich guzów. W odziomku odsłonięta szyja korzeniowa i nasada korzeni ze śladami zgnilizny. Drzewo przechyłone w dół skarpy. Korona rozłożysta, mocno rozbudowana, silna, w dolnej części pojedyncze suche gałęzie, ślady po obłamanych gałęziach. Naruszona statyka drzewa.	Stan zdrowotny dobry, obniżona stabilność drzewa.
53.	klon jawor	136	Lokalizacja w dolnej części skarpy bezpośrednio nad osuwiskiem. Do wysokości 2 nie zarosnięte ślady po odciętych konarach ze zgnilizną wewnętrzną. Na wysokości ok. 4 m ślad po niedawno odciętym dużym konarze z zaczątkami zgnilizny twardej, powyżej inne ślady po gałęziach w tym w postaci zepsutych sęków i zarosniętych guzów. Pień szablasto z odrastającym bocznym konarem na wysokości 4 tuż przy świeżym odcięciu odnogi. Naruszona bryła korzeniowa w wyniku prac ziemnych i osuwiska u podstawy skarpy. Korona przysłuszona, jednostronna rozwinięta od dołu skarpy, dolne gałęzie z ulistnieniem przereźdzonym, zamierające, wierzchołek przereźdzony. Stan zdrowotny średni i pogarszający się. Zachwiana statyka drzewa.	Drzewo osłabione, naruszona stabilność, obniżona żywotność, podatne na uszkodzenia mechaniczne, wystąpienie złomów i powstanie wywrotu.
54.	robinia akacja	123	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odrosłowe, drzewo bliźniacze z drzewem nr 55, wyrastają z jednego odziomka. Od szyi korzeniowej do wysokości 0,4 m występuje głęboka murszejąca martwica wskazująca na zgniliznę odziomkową. Pień drzewa odchylony od pionu. Korona zachowana tylko w górnej części pnia, w dolnej części w zaniku z licznymi suchymi gałęziami i konarami. Na pniu ślady po obłamanych gałęziach w postaci tyłców i sęków. Ulistnienie przereźdzone, fragmentaryczne z defoliacją pow. 50%.	Silnie osłabione z zamierającą koroną. Obniżona stabilność może ulec wywróceniu.
55.	robinia akacja	127	Lokalizacja na środku skarpy. Pochodzenie odrosłowe, drzewo bliźniacze z drzewem nr 54, wyrastają z jednego odziomka część. Wspólna część w drzewa w odziomku zmurszała. Podejrzanie występowania wewnętrznej zgnilizny odziomkowej. Pień odchylony od pionu. Korona zachowana tylko w górnej części pnia, ulistnienie przereźdzone, defoliacja pow. 40% liczne suche gałęzie i konary, korona jednostronna silniej rozwinięta od strony dołu skarpy.	Silnie osłabione z zamierającą koroną. Obniżona stabilność może ulec wywróceniu.
56.	robinia akacja	108	Lokalizacja w dolnej części skarpy. Drzewo silnie szablasto wygięte i odchylone od pionu. Na wysokości ok. 8m ślad po obłamanej konarze w postaci zmurszałego zagłębienia w pniu świadczą o zgniliznie wewnętrznej. Korona przysłuszona, przereźdzona z ulistnieniem zredukowanym, dolne gałęzie obumarłe z licznymi suchymi gałęziami i śladami po obłamanych martwych konarach.	Osłabione, niebezpieczne, zagraża przewróceniu w kierunku alejki.

1	2	3	4	5
57.	klon jawor	147	<p>Lokalizacja u podstawy skarp. Drzewo bardzo silnie przechylone w kierunku alejki spacerowej, naderwana, uniesiona bryła korzeniowa. Pień z licznymi śladami po odciętych gałęziach, część wewnętrznej pnia. Liczne pozostałe w postaci odstających guzów zakrywających zepsute sęki. Korona nierówna, parasolowata mocno zwieszona nad alejką spacerową, liczne suche gałęzie i konary. Drzewo pozbawione stabilności i odporności, podatne na samoistne wywrócenie lub złamanie.</p>	Bardzo niebezpieczne, zagraza obaleniem, złamaniem na alejkę spacerową
58.	robinia akacja	101	<p>Lokalizacja w dolnej części skarpy. Drzewo pochodzenia odrosłowego w grupie innych drzew robinii. Drzewo z rozległą martwicą boczną pnia sięgającą niemal połowy obwodu ciągnącą się od odziomka do wysokości ok. 12 m. Korona przerzedzona, liczne suche gałęzie i konary w koronie, ulistnienie zredukowane. Drzewo przygluszone w koronie ze śladami rakowatej zgnilizny w nasadzie pnia i konarów.</p>	Silnie osłabione, zamierające, niebezpieczne, podatne na obłamania.

IX. Dokumentacja fotograficzna drzew.

